

Sygn. akt I ACz 850/15

POSTANOWIENIE

Dnia 18 maja 2015 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie, Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSA Andrzej Struzik

Sędziowie: SA Józef Wąsik (spr.)

SSO Barbara Baran (del.)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 18 maja 2015 r. w Krakowie

sprawy z powództwa (...) Bank (...) S.A. (...)w K.

przeciwko R. D., S. K.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego S. K. na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 4 lutego 2015 r., sygn. akt IX GC 1138/13

w przedmiocie uzupełnienia wyroku

postanawia:

- 1. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że „wniosek strony powodowej o uzupełnienie wyroku odrzucić”,**
- 2. zasądzić od strony powodowej na rzecz pozwanego S. K. kwotę 336 zł (trzysta trzydzieści sześć złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.**

Sygn. akt I ACz 850/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 29 stycznia 2014 r. Sąd Okręgowy w Krakowie zasądził od pozwanych R. D. i S. K. solidarnie na rzecz strony powodowej (...) Bank (...) S.A. (...)w K. kwotę 189.863,67 zł wraz z odsetkami umownymi: w wysokości 17% w stosunku rocznym, ale nie więcej niż czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP od kwoty 120.900,00 zł od dnia 13 czerwca 2013 r. do dnia zapłaty oraz odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 68.963,67 zł od dnia 19 czerwca 2013 r. do dnia zapłaty (pkt I) oraz zasądził od pozwanych R. D. i S. K. solidarnie na rzecz strony powodowej (...) Bank (...) S.A. (...)w K. kwotę 9.598,46 zł tytułem kosztów postępowania (pkt II).

Wyrokiem z dnia 14 października 2014 r. Sąd Apelacyjny w Krakowie oddalił apelację pozwanego S. K. od wymienianego wyżej rozstrzygnięcia i zasądził od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 2.700 zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

W piśmie z dnia 5 stycznia 2015 r. strona powodowa wniosła o uzupełnienie wyroku Sądu pierwszej instancji z dnia 29 stycznia 2014 r. przez zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przewidzianych, zgodnie z wnioskiem z dnia 8 stycznia 2014 r. oraz z dnia 2 kwietnia 2014 r.

Postanowieniem z dnia 4 lutego 2015 roku Sąd Okręgowy w Krakowie uzupełnił wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 29 stycznia 2014 roku, sygn. akt IX GC 1138/13 przez zasądzenie od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 3.600,00 zł. W uzasadnieniu Sąd pierwszej instancji podał, że wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 29 stycznia 2014 roku, sygn. akt IX GC 1138/13 nie zawierał rozstrzygnięcia co do kosztów zastępstwa procesowego powoda, które było objęte żądaniem pozwu. W tej sytuacji Sąd zgodnie z wnioskiem powoda dokonał więc jego uzupełnienia na mocy art. 351 § 1 i 2 k.p.c.

Pozwany S. K. wywiódł zażalenie na powyższe rozstrzygnięcie, wnosząc o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez oddalenie wniosku o uzupełnienie wyroku oraz o zasądzenie na rzecz pozwanego S. K. kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. Żalący wskazał, iż w 29 stycznia 2014 r. Sąd pierwszej instancji uwzględnił powództwo, a w pkt II wyroku zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 9.598,46 zł tytułem kosztów procesu. Tym samym w wyroku znalazło się orzeczenie o kosztach postępowania, stąd adekwatnym środkiem dla zakwestionowania tego rozstrzygnięcia było zażalenie, nie zaś uzupełnienie wyroku.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z brzmieniem art. 351 k.p.c. strona może w ciągu dwóch tygodni od ogłoszenia wyroku, a gdy doręczenie wyroku następuje z urzędu - od jego doręczenia, zgłosić wniosek o uzupełnienie wyroku, jeżeli sąd nie orzekł o całości żądania, o natychmiastowej wykonalności albo nie zamieścił w wyroku dodatkowego orzeczenia, które według przepisów ustawy powinien był zamieścić z urzędu. Uzupełnienie wyroku może zatem nastąpić wyłącznie na wniosek strony, złożony w ciągu dwóch tygodni od ogłoszenia wyroku, a gdy doręczenie wyroku następuje z urzędu - od dnia doręczenia wyroku. W rozpoznawanej sprawie wyrok Sądu pierwszej instancji zapadł w dniu 29 stycznia 2014 r. i nie zachodziła w rozpoznawanym przypadku konieczność doręczenia stronie powodowej wyroku z urzędu. Z tej więc przyczyny początek biegu terminu oznaczonego w art. 351 § 1 k.p.c. należało liczyć od ogłoszenia wyroku, skoro zaś ogłoszenie nastąpiło dnia 29 stycznia 2014 r. (k. 142), to termin dwutygodniowy upłynął z dniem 12 lutego 2014 r. Przepisy regulujące instytucję sprostowania, uzupełnienia i wykładni wyroku, ani inne przepisy Kodeksu postępowania cywilnego nie zawierają unormowania co do tego, czy wniosek o uzupełnienie wyroku, złożony po terminie przewidzianym w art. 351 § 1 k.p.c., podlega odrzuceniu czy też załatwieniu w innej formie. Wychodząc z ogólnej zasady, że czynność procesowa podjęta przez stronę po terminie jest bezskuteczna (art. 167 k.p.c.) oraz mając na uwadze podobne sytuacje, np. że spóźniony wniosek o przywrócenie terminu lub z mocy ustawy niedopuszczalny (art. 171 k.p.c.), spóźnione żądanie strony o uzasadnienie wyroku (art. 328 § 1 k.p.c.), apelacja wniesiona po upływie przepisanej terminu (art. 370 k.p.c.) - podlegają odrzuceniu, przez analogię legis przyjąć zatem należy, że również złożenie przez stronę wniosku o uzupełnienie wyrok po upływie ustawowego terminu przewidzianego w art. 351 § 1 k.p.c. podlega odrzuceniu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 1989 r., I CZ 270/89).

Nadto, nawet w sytuacji gdyby przedmiotowy wniosek o uzupełnienie wyroku został złożony w ustawowym terminie, nie mógłby on zostać uwzględniony, jako iż z treści wyroku wynika, że Sąd pierwszej instancji orzekł o żądaniu strony powodowej w zakresie kosztów postępowania. W takim zaś razie zakwestionowanie przedmiotowego rozstrzygnięcia przez stronę powodową powinno nastąpić w drodze zażalenia. Termin do wniesienia tego środka odwoławczego również już jednak upłynął.

Wobec powyższego, Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

Na koszty postępowania zażaleniowego, złożyły się koszty zastępstwa prawnego - stosownie do § 6 pkt 3 w zw. z § 12 pkt 2 ppkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013, poz. 490, j.t.) w wysokości 300 zł oraz opłata sądowa od zażalenia kwocie 36 zł.